

ОДИН РІК І ВСЕ ЖИТТЯ

Віктор Романович Новак – колишній Підлозцівський сільський голова. Після закінчення школи здобув спеціальність механіка в Дубенському сільськогосподарському технікумі у 1957 році. Працював в Острожецькій МТС дільничним механіком, згодом – секретарем комсомольської організації.

У 1960 році його направили на роботу в Підлозці. Тоді секретар райкому Компартії мимоволі зазначив: «Рік-два попрацюєш у колгоспі, а там життя покаже». Цей рік-два розтягнувся на десятки років у Підлозцівському господарстві. А у 1977 році односельчани обрали його головою сільради. І двадцять років Віктор Романович вірою і правдою служив громаді...

А доводилося разом з односельцями вирішувати різне: завезення палива, заготівля

залишків сільгосппродукції, підвезення дітей до школи, функціонування об'єктів соціально-культурного призначення, соціальний розвиток села – ці питання були в полі зору голови. За роки, коли Віктор Новак очолював Підлозцівську сільраду, тут збудували школу на 320 учнівських місць, будинок культури, у віддалених селах Топілля і Загатинці – продуктові магазини, звели більш як 20 житлових будинків із 50-ї відсотковою знижкою їх вартості для власників. Багато літ тому у Підлозцях вирішили проблему забезпечення житлом молодих спеціалістів: тут спорудили 8-квартирний житловий будинок, пізніше – лікарську амбулаторію і квартиру для лікаря Артура Протосєрескула. Усі вчителі Підлозцівської одинадцятирічки (за винятком двох) мешкають у власних будинках чи приватизованих квартирах. Ось як писала районна газета «Зоря» двадцять років тому: «Той, хто бував у Підлозцях – в одному із найвіддаленіших сіл району, не міг не помітити, як оновлюються наші села, як молодіють наперекір рокам».

Після аварії на Чорнобильській АЕС жителі населених пунктів Підлозцівської сільради вирішили прийняти на поселення постраждалих із уражених радіацією місць. За короткий термін з допомогою держави було збудовано 150 добротних осель у Ставрові,

Підлозцях, Топілли, прокладено дороги, підведено газ, воду, переселено 141 сім'ю. Відтак клопотів у депутатів і сільського голови додалося. Втім, найголовніше, що люди прижилися, дружать, створюють спільні сім'ї. Нині у Підлозцівській ЗОШ I-III ступенів навчається 257 дітей, яких освітніми стежинами супроводжують 25 педагогів, сім із яких переселилися із Володимирецького району. У школі відкрито музей, у якому значну красавчу роботу проводить учителька Оксана Ласкевич. Цьогоріч у навчальному закладі збудовано міні-котельню, що додасть тепла і затишку.

Одне слово, зроблено чимало, хоча нерозв'язаних сільських вузлів чимало. Стож нішньому сільському голові Миколі Костюкевичу і депутатам сільради є над чим працювати. Скажімо, не опалюються сільський будинок культури і бібліотека, потребує ремонту центральна дорога на Луцьк у селі Топілля. Потребують допомоги в обробітку городів, завезенні палива ветерани війни і праці, літні одинокі громадяни. Звісно, сільський голова разом із депутатами ці проблеми громади констатує і вирішує. Та не все під силу вирішити навіть такому діяльному та авторитетному сільському голові. Хоча, вважає Микола Романович, - з часом усе стане на свої місця...